

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16991/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца „BDF Sistem plus“ д.о.о. Београд, кога заступа пуномоћник Дејан Симић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1975/23 од 08.04.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1975/23 од 08.04.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1975/23 од 08.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 649/2022 од 23.01.2023. године, укинут је у целости платни налог одређен решењем јавног извршитеља И.Ивк. 148/21 од 15.03.2021. године и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.267,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1975/23 од 08.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за исплату новчаног износа на име дуга по основу неплаћене доплатне паркинг карте тако што је у целости укинут плати налог одређен решењем јавног извршитеља, с обзиром да је предлог за извршење поднет јавном извршитељу након истека једногодишњег рока застарелости, а да је и претходно тужба за исплату дуга по истом основу (која је одбачена правноснажним решењем П 1362/20 од 20.01.2022. године) такође поднета после годину дана у односу на датум извршеног паркирања, а који рок се има применити за ову врсту потраживања које спада у комуналне услуге, сходно одредби члана 378. Закона о облигационим односима. Врховни суд налази да је побијана одлука донета применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, а ревидент уз ревизију није доставио супротне одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе као иницијални акт је поднет 08.03.2021. године. Вредност предмета спора је 13.000,00 динара и поступак је вођен по правилима парнице о спору мале вредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења иницијалног акта, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиоца недозовљена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић